

Altres casos, incerts, per raons vàries. Un Vilamanya, que citarem a prop. de *Vilamalla V. Vila* ~ (η); *Cova Simanya* (DECH, s.v. *sima*). Amb *Campmany* hem fet article especial (reaccionant amb la merescuda indignació contra l'obstinació d'un secretari general, a mantenir la mala grafia Capmany). *Focimanya*, *Arimany*, *Vilademany*, vénen de NPP germànics, i en tractem a part.

MANYAGO

Barranc de l'extrem N. del Bosc d'Erill (Vall de Boí, Alta Ribagorça) (*TVBoí* II, 5).

Probablement derivat del català *manyac*, amb el sentit de «barranc de perilloses avingudes» (*TVBoí* II, 5), sentit aquest que es relaciona amb els orígens semàntics de *manyac* (MANIACUS cf. *DECat* s.v. *manyac*); amb -o del pre-català de Ribagorça.

En *Prat Manyago*, pasturatges del terme d'Osseja (Alta Cerdanya)(XXII, 29), la o pot venir d'un ús hipocorístic propi dels pastors (*DECat*. v, 447a37ss., b38ss., 448237ss.), i cf. ross. *pallago* 'minyó'

Manyagues, mas en el Berguedà, a la dr. del riu Merlès, prop dels masos Vilardell i *Mateus* (Espinàs, *Camins del Berguedà*, p. 37). J.F.C.

MANYANET, i altres derivats dels adj. MEDIANUS, i MEDIUS (*Manyana*, *Manyat* etc.), en el sentit de 'territori que depèn a mitges de dos termes o jurisdiccions veïns'

El nom de MANYANET en particular, poblet pirinenc del Pallars, agre. a Benés, prové d'un MEDIANĒTUM derivat, amb aqueix significat, del ll. MEDIANUS 'mitjà', format amb el sufix col·lectiu -ĒTUM; pròpiament 'conjunt d'indrets mitgers' (entre dos termes etc.). En la forma *Meyaned*(o) la nasalitat de les dues consonants veïnes, *mēyanedo* propagada, donà *menyanet*, (assimilat en *Manyanet*). És una formació que deixà també NLL i antics apel·latius a l'alt Aragó, Astúries, Nord castellà i mossàrab: en formes com *meyanedo* o *medianeto*.

El terme de *Manyanet* ocupa la branca més alta del riu Bòsia, el gran afl. esq. del Flamicell, en el límit entre els vessants de l'extrem Nord de Pallars i els de Ribagorça, encara que tiri les aigües de la banda pallaresa; el seu terme és de pasturatges que inclouen els de carena, comuns amb el vessant ribagorçà (cap a Erta, Malpàs etc.).

Pron. *maɲanɛt* a Sentís, Casac. 1920. Id. a Cardet, 1953 (XIII 110) i a les enq. de 1957, a Erta, Avellanos, Benés, Sentís (XIX, 168ss.) i a *Manyanet* mateix (XIX, 169-171).

MENCIONS ANT. Recordo haver-hi trobat *Maianed* o *Mayanet* en docs. de c. l'a. 1200; 1358: *Mayanet*

(*CoDoACA*, XII, 77). Ja es va anticipar aquesta etim. en el *DECat*. v, 668b26-36, cf. 665b7, 668b13-25; i en el *DECH*, s.v. *medio*.

Altres paratges del terme de la vall adjacent, Avellanós, tenen noms compostos del mateix derivat, o derivats paral·lels amb el mateix sentit de mitjania o comunitat de pastures entre dos païents: *Fontmanyalet* (pron. *fɔmɲaɲalɛt*) muntanya amunt d'Avellanós (XX, 172), és una naixor d'aigües on solen aplegar-se pastors dels dos termes. *Es Mianers*, i *Lo Miano* (XIX, 1700) parts de *Manyanet*, aquesta no lluny del poble (XIX, 170), en el nom de les quals, la posició del grup -ey-, més pròxima a l'accent, no es prestava tant a la propagació de la nasalitat.

En diverses zones del domini castellà, al Nord d'Espanya, el mot es troba com a apel·latiu des de l'alta Edat Mitjana, i amb detalls fonètics més conservadors de la forma originària. Ja Mz.Pi. assenyalà *medianedo* en el *Libro de Alexandre*; i amb construcció adverbial amb AD (a) en la locució «ad medianetum» i «amezanedo» en el «Fuero de Oviedo» (*Rom.* XXIX, 363); més testimonis lleonesos del b.ll. *medianetum* (o en variants més romàniques) aplegà Vignau en la documentació del monestir de Sahagún (*R.Arch.Bi. y Mus.* 1874, 5-6).

Meyanet o -nedo 'territori neutral en un litigi o disputa', c. 1300, en els Fueros de Aragó (gloss. de Tilander, *DECH* IV, 15a29.33). En dret aragonès, el *Medianedo* era un tribunal que entenia en tals disputes, prenent nom d'un indret anomenat així, sigui a les portes de la ciutat de Jaca, sigui en terreny neutral entre les dues jurisdiccions. Així en el Fur de Jaca: «Si algun home de les muntaynes ha playt o jura amb home d'Espayna --- deven venir, d'una part e d'altra, a *mayanet*, a Sant Capràs». *Medianetum* «la línia donde se pone el mojón divisorio de un término jurisdiccional, en el Fuero de Nájera, el de Sepúlveda i el F. Viejo de Castilla» (cites en Tilander).¹

També allà el mot quedà fixat en NLL: «Sto. Petro de *Medianeto*», cita vora San Juan de la Peña, en doc. de 1090, publ. en la seva col·le. (nº XLIII, Ga. Blanco, *Actes Congr. Intern. del Pir.*, p. 17). Car no tem que la -t- intervocàlica es manté insonoritzada a moltes valls de l'alt Aragó, a l'E.Mj. i en part fins avui. Fora d'això també trobo un *Medianedo*, lugar de 300 hab. te. Las Rosas, p.j. Reinosa, i un caserí te. Yunquera, p.j. Guadalajara.

En domini català el retrobem en diversos llocs, ribagorçans o valencians: aquests, herència mossàrab i poc o molt tenyits de pron. aràbiga. S'hi va repetint en molts d'ells la situació en empriu entre termes coneguts :

1) *El Medianet*, finca en te. La Pobla de Roda, prop del límit amb el de Serradui (*medɲanɛt*, 1957, XIX, 41). Amb la -d- tornada -r- (dissim.): *El Marianɛt*,